

Sygn. akt VIIK 432/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 sierpnia 2016

Sąd Rejonowy w S. w VII Zamiejscowym Wydziale Karnym w P. w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Katarzyna Cichocka

Protokolant: Sekretarz sądowy Ewa Ostolska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Pyrzycach M. M. (1)

po rozpoznaniu w dniu 18 sierpnia 2016 roku sprawy:

D. D. (1)

syna J. i D. z domu D.

urodzonego w dniu (...) w B.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w (...)VII Zamiejscowego Wydziału Karnego w P. z dnia 07.10.2014r. sygn. VII K 283/14 za popełnienie w dniu 5.06.2014r. czynu z art. 178a § 1 k.k. na karę 40 stawek dziennych grzywny oraz środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres jednego roku,
2. wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 13.03.2015r. sygn. II K 53/15 za popełnienie w dniu 14.12.2014r. czynu z art. 244 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, której wykonanie zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 10.03.2016r. IX Ko 194/16,
3. wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 17.04.2015r. sygn. II K 98/15 za popełnienie w dniu 28.12.2014r. czynu z art. 244 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby;
4. wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) VII Zamiejscowego Wydziału Karnego w P. z dnia 12.11.2015r. sygn. VII K 217/15 za popełnienie w dniu 21.06.2015r. czynu z art. 244 k.k. na karę jednego roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby

I. przyjmując, że czyny, za które D. D. (1) został skazany wyrokami opisanymi w punktach 2, 3 i 4 części wstępnej wyroku, zostały przez niego popełnione w warunkach ciągu przestępstw opisanego w przepisie art. 91 § 1 k.k., orzeka za ich popełnienie na podstawie art. 244 k.k. w zw. z art. 91 § 3 k.k. karę łączną w wymiarze 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary łącznej pozbawienia wolności, zalicza okres dotychczas odbytej kary wynikającej z wyroku sygn. II K 53/15;

III. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kary orzeczonej wyrokiem opisanym w punkcie 1 części wstępnej wyroku;

IV. na podstawie art. 29 ust. 2 stawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze oraz § 14 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb

Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu zasądza od Skarbu państwa na rzecz adwokata M. M. (2) kwotę 120 zł (stu dwudziestu złotych) tytułem wynagrodzenia za obronę udzieloną skazanemu z urzędu oraz 27,60zł (dwadzieścia siedem złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem podatku VAT;

V. zwalnia skazanego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

sygn. akt VII K 432/15

UZASADNIENIE

D. D. (1) został dotychczas skazany następującymi wyrokami:

1. wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) VII Zamiejscowego Wydziału Karnego w P. z dnia 07.10.2014r. sygn. VII K 283/14 za popełnienie w dniu 5.06.2014r. czynu z art. 178a § 1 k.k. na karę 40 stawek dziennych grzywny oraz środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres jednego roku,
2. wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 13.03.2015r. sygn. II K 53/15 za popełnienie w dniu 14.12.2014r. czynu z art. 244 k.k. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, której wykonanie zarządził postanowieniem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 10.03.2016r. IX Ko 194/16,
3. wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 17.04.2015r. sygn. II K 98/15 za popełnienie w dniu 28.12.2014r. czynu z art. 244 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby,
4. wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) VII Zamiejscowego Wydziału Karnego w P. z dnia 12.11.2015r. sygn. VII K 217/15 za popełnienie w dniu 21.06.2015r. czynu z art. 244 k.k. na karę jednego roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby.

D. D. (1) obecnie od dnia 24 maja 2016 roku odbywa karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym w punkcie 2. Jego zachowanie w zakładzie karnym oceniane jest pozytywnie. Funkcjonuje on bezkonfliktowo wśród współosadzonych, a w stosunku do przełożonych stara się prezentować właściwe postawy. Nie był dotychczas ani karany ani nagradzany dyscyplinarnie. Nie jest zatrudniony i nie przejawia chęci wykazywać pracy. Nie przejawia zachowań agresywnych ani nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej. Przed osadzeniem w zakładzie karnym skazany nie pracował, w zasadzie pozostając na utrzymaniu rodziców.

dowód:

- odpisy orzeczeń – k. 3,10, 15, 19,
- informacja Krajowego Rejestru Karnego – k.4-5,
- informacja o odbyciu kar –k. 42-43,
- opinia o skazanym – k. 56,
- wywiad środowiskowy – k. 24-26.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 19 ust. 1 Ustawy o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 396)Przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Zważywszy na to, że wydany wobec D. D. (1) wyrok Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim VII Zamiejscowego Wydziału Karnego w P. z dnia 12.11.2015r. sygn. VII K 217/15 został wydany, a zatem

i uprawomocnił się po dniu wejścia w życie przepisów ww. ustawy, Sąd orzekając w niniejszej sprawie zobowiązany był stosować przepisy rozdziału IX kodeksu karnego w brzmieniu nadanym ustawą o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw z dnia 20 lutego 2015 r., a obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 roku.

Analizując dotychczasową karalność skazanego, sąd spostrzegł, że D. D. (1) czyny, za które został skazany wyrokami opisanymi w punktach 2, 3 i 4, popełnił w warunkach ciągu przestępstw opisanego w przepisie art. 91 § 1 k.k. Bez wątplenia bowiem czyny, za które został skazany tymi wyrokami zostały przez niego popełnione w warunkach ciągu przestępstw tj. w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności. Wszystkich tych przestępstw skazany dopuścił się w półrocznym okresie czasu. W konsekwencji, Sąd zobowiązany był zastosować przepis art. 91 § 3 k.k., zgodnie z którym

Jeżeli sprawca został skazany dwoma lub więcej wyrokami za przestępstwa należące do ciągu przestępstw określonego w § 1, orzeczona kara łączna nie może przekroczyć górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę, przewidzianego w przepisie stanowiącym podstawę wymiaru kary dla każdego z tych przestępstw.

Ustalając granice, w których Sąd winien wymierzyć karę łączną wobec D. D. (1) za popełnienie ww. czynów, Sąd miał na względzie zarówno brzmienie przywołanego przepisu, jak i uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 30.09.2014r. sygn. I KZP 20/14, gdzie słusznie wskazano, że I KZP 20/14

Kara orzekana wyrokiem łącznym na podstawie art. 91 § 3 k.k., w sytuacji, gdy sprawca został skazany dwoma lub więcej wyrokami za przestępstwa należące do ciągu przestępstw określonego w art. 91 § 1 k.k., jest karą łączną, której podstawę stanowią kary z osobna wymierzone za te przestępstwa. Dolną granicą tej kary jest najwyższa z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa, a górną - suma tych kar, która jednak nie może przekroczyć górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę, przewidzianego w przepisie, którego znamiona każde z tych przestępstw wyczerpuje.

W konsekwencji Sąd wymierzał karę w granicach od jednego roku (najwyższa z kar jednostkowych, orzeczona w sprawie VII K 217/15) do jednego roku i 7 miesięcy (suma kar orzeczonych wszystkimi trzema wyrokami jednostkowymi). Mając bowiem na względzie treść przepisu art. 89 § 1b k.k., zgodnie z którym w sytuacji objęcia karą łączną, kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, należy przyjąć, iż miesiąc takiej kary równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, kary orzeczone wyrokami opisanymi w punktach 2 i 3 liczono w połowie ich wymiaru.

Główne kryteria, jakimi winien kierować się Sąd orzekający karę łączną zostały wskazane w przepisie art. 85a k.k., który stanowi, że Orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Oczywiście, z uwagi na to, że przepis art. 85a k.k. stanowi jedynie wskazówkę, które z okoliczności winny być uwzględnione jako priorytetowe przy wymiarze kary łącznej, ustalając jej wymiar, Sąd miał na względzie to, że głównym celem orzeczenia kary łącznej są względy prewencyjne.

Sąd wymierzył karę łączną na poziomie jednego roku i 6 miesięcy. Za takim ukształtowaniem kary łącznej przemawiał młody wiek skazanego i jego postawa prezentowana w warunkach izolacji. Z opinii dyrektora zakładu karnego wynika bowiem, że skazany zachowuje się raczej biernie, nie wyróżnia się niczym. W ocenie Sądu półtoraroczna resocjalizacji w warunkach zakładu karnego winna przynieść oczekiwane efekty. Jako okoliczność przemawiającą na niekorzyść skazanego przy wymiarze kary łącznej Sąd uznał jego karalność za przestępstwa odmienne rodzajowo, co świadczy o daleko posuniętej demoralizacji.

Zgodnie z dyspozycją art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres dotychczas odbytej części kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem w sprawie II K 53/15.

Na podstawie art. 577 k.p.k. w zw. z art. 63 § 1 k.k. orzeczono o zaliczeniu na poczet kary łącznej okresu dotychczas odbytej kary orzeczonej jednym z wyroków, co do którego orzeczono karę łączną.

Z uwagi na to, że kara grzywny, jaka została orzeczona wyrokiem opisanym w punkcie 1, nie podlega łączeniu z karą pozbawienia wolności, umorzono postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kary orzeczonej tymże wyrokiem.

O wynagrodzeniu należnym obrońcy z urzędu skazanego orzeczono jak w punkcie IV wyroku, zaś z uwagi na jego sytuację majątkową tj. odbywanie kary pozbawienia wolności i niezarobkowanie, zwolniono skazanego z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych.